

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/462/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714214239
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714214239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletú K. F. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach dieťaťa rodičov F. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na Y. č. X v I. a N. F. nar. XX.X.XXXX bývajúceho vo Q. č. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 31.8.2015 č.k. 2P/263/2014-84 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa schválil rodičovskú dohodu o výživnom tak, že zvýšil výživné na maloletú zo 110 eur na 135 eur mesačne od septembra 2014, ktoré je otec povinný prispievať vždy do 25. dňa v mesiaci dopredu matke maloletej, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 18.3.2011 č.k. 4P/121/2010-42. Dižné výživné 300 eur za obdobie od septembra 2014 do augusta 2015 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhod splátok. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že uzavretá dohoda bola podmienená tým, že matka maloletej zbalí oblečenie na čas úpravy styku, aby tak nemal výdavky nad rámec určeného výživného. Konštatoval, že po vynesení napadnutého rozsudku matka dcéru na styk riadne nepripravuje, pretože si neplní uvedenú povinnosť. Vyslovil presvedčenie, že ide o zámerné konanie matky s cieľom dosiahnuť to, aby dcére nakupoval oblečenie on. Poukázal na to, že matka nepracuje, pravidelne navštevuje posilňovňu a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, preto je presvedčený, že týmto svojím správaním chce dosiahnuť, aby prispieval aj nad rámec určeného výživného. Zdôraznil, že podľa jeho názoru matka pristúpila k dohode len preto, aby konajúci súd nepreskúmaval odôvodnené potreby maloletej.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že maloletá má dvanásť rokov a sama si vyberá čo si oblečie a čo si zbalí k otcovi. Konštatovala, že to, že sa oblečenie maloletej otcovi nepáči, neznamená, že maloletá nebola na styk riadne pripravená. Zdôraznila, že otec ani raz neposkytol peňažné prostriedky nad rámec určeného výživného, dokonca si od nej nechal preplatiť sirup, ktorý kúpil maloletej keď bola chorá. Tvrdenia otca o tom, že nepracuje, označila za klamlivé, pretože už súdu prvého stupňa predložila dôkazy o tom, že pracuje. Vyslovila presvedčenie, že jej súkromné aktivity, ako návšteva posilňovne, nie sú predmetom tohto konania.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. K odvolacím námietkam otca dodáva, že je povinnosťou súdu vždy, aj v prípade ak schvaľuje rodičovskú dohodu posúdiť, či výživné, na ktorom sa rodičia dohodli zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, preto neobstojí jeho námietka, že k uzavretiu dohody matkou došlo len preto, aby sa konajúci súd odôvodnenými potrebami maloletej nezaoberal. Zdôrazňuje, že výživné sa od poslednej úpravy pred piatimi rokmi zvýšilo o dvadsaťpäť eur, čo vzhľadom na vek a vývojový stupeň maloletej rozhodne nepresahuje jej odôvodnené potreby. Konštatuje, že takto určené výživné predstavuje 4,5 eura na deň a postačuje na zabezpečenie jej odôvodnených potrieb v bežnom rozsahu zodpovedajúcim dieťaťu vo veku dvanásť rokov. K ostatným odvolacím námietkam poukazuje na to, že maloletá je vo veku, v ktorom je dostatočne vyspelá na to, aby sa sama rozhodla, čo si oblečie a čo si zbalí k otcovi na víkend, dokáže si pripraviť veci bežnej dennej potreby. Zdôrazňuje, že maloletá trávi u otca dva víkendy v mesiaci, preto nie je potrebné, aby jej pravidelne pri každom styku zakupoval nové oblečenie. Dodáva, že určené výživné neslúži na pokrytie bežných výdavkov počas výkonu úpravy styku ako napr. výdavkov na stravu, hygienické potreby a pod. a jeho výška zohľadňuje ako často a ako dlho dieťa trávi čas u povinného rodiča. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností, s prihliadnutím na interval a dĺžku úpravy styku dospel k záveru, že výživné 135 eur mesačne pre dvanásť ročné dieťa dostatočne zohľadňuje úpravu styku v rozsahu dvoch víkendov v mesiaci. Pretože konajúci súd správne rozhodol aj o dlžnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.